

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVII nr. 4462

4 pagini — 20 bani

Duminică 15 februarie 1959

O nouă realizare a constructorilor de tractoare

La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin a intrat în funcțiune zăvelul de instalare automată de confecționare a coșilor de bachelă. Instalarea a fost proiectată și construită de un colectiv de ingineri, tehnicieni și muncitori ai uzinei. Cu această instalație deservită de un singur om se pot confecționa 250 perchi coși pe oră, în loc de 8 perchi de coși care se realizau cu vechia mașină.

Întrarea în funcțiune a acestei instalații va permite colectivului din sectorul obiectelor să sporească de 4,5 ori volumul pieselor turnate în forme coși de bachelă. (Agerpres)

Mecanizatorii se ajută la reparații

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Mecanizatorii de la S.M.T. Lăloșu au terminat reparația integrului par de mașini și tractoare ce va fi folosit în campania agricolă de primăvară. Zăvelul de reparație vor fi terminate și la S.M.T. Corabia, Băilești, Cănești și altele.

O bună parte din mecanizatorii acestor stațiuni au trecut la pregătirea mașinilor necesare în campania agricolă de vară. Alții nu hotărâ să vină în sprijinul mecanizatorilor din stațiunile rămase în urmă cu reparațiile. Astfel o echipă de mecanizatori de la S.M.T. Lăloșu a plecat să ajute pe cei de la S.M.T. Poiana Mare. De asemenea, la S.M.T. Băilești s-a organizat o echipă formată din mecanicii Gh. Ristea, șeful de brigadă Jean Vultur, tractoristul Al. Barbu și alții. Ei vor pleca zilele acestea să ajute la reparații pe mecanizatorii din alte stațiuni.

Un libret C. E. C. la 6 locuitori

La București a avut loc consultarea pe țară cu directorii regiunilor și casei de economii.

Din consultarea a reieșit că datorită creșterii veniturilor naționale precum și multiplicării avantajelor oferite de Casa de Economii numărul depunătorilor a crescut în anul 1958 cu 600.000 ceea ce revine la sfârșitul anului 1 libret la 6 locuitori, față de 1 libret la 8 locuitori, cit. exista în 31 decembrie 1957. La sfârșitul depunătorilor a crescut anul trecut cu 201.270 ajungând la un total de 784.348.

Soldul mediu al depunătorilor la C.E.C. pe cap de locuitor a fost în anul 1958 cu 32 la sută mai mare decât în anul 1957, iar veniturile acordate depunătorilor sub formă de dobânzi și sfârșituri a fost cu 35 la sută mai mari. În centrul dezbaterilor din cadrul consultărilor au stat problemele creșterii activității caselor de economii în domeniul la sală, consolidării și dezvoltării rețelei operative, îmbunătățirii continue a serviciilor populației ș.a.

ÎN DELTA DUNĂRII

Viitorul oraș Maliuc

În Orașul Maliuc, în plină dezvoltare, există alături de douăzeci de case de pescari. De la o vreme s-a amenajat pe aceste locuri o adevărată așezare. Este sediul Stațiunii experimentale științifice „Delta Dunării”, dotată cu laboratoare de chimie, biologie și hidrologie. Aici se întreprind o serie de studii și experimente privind numeroase probleme legate de recoltarea mecanizată a stufului.

În viitor, noua așezare de la Maliuc va cunoaște o și mai mare dezvoltare. Pe lângă cele două blocuri de locuințe, dispensar, cantină etc. existente azi, se vor ridica noi construcții. Se vorbește de un ade-

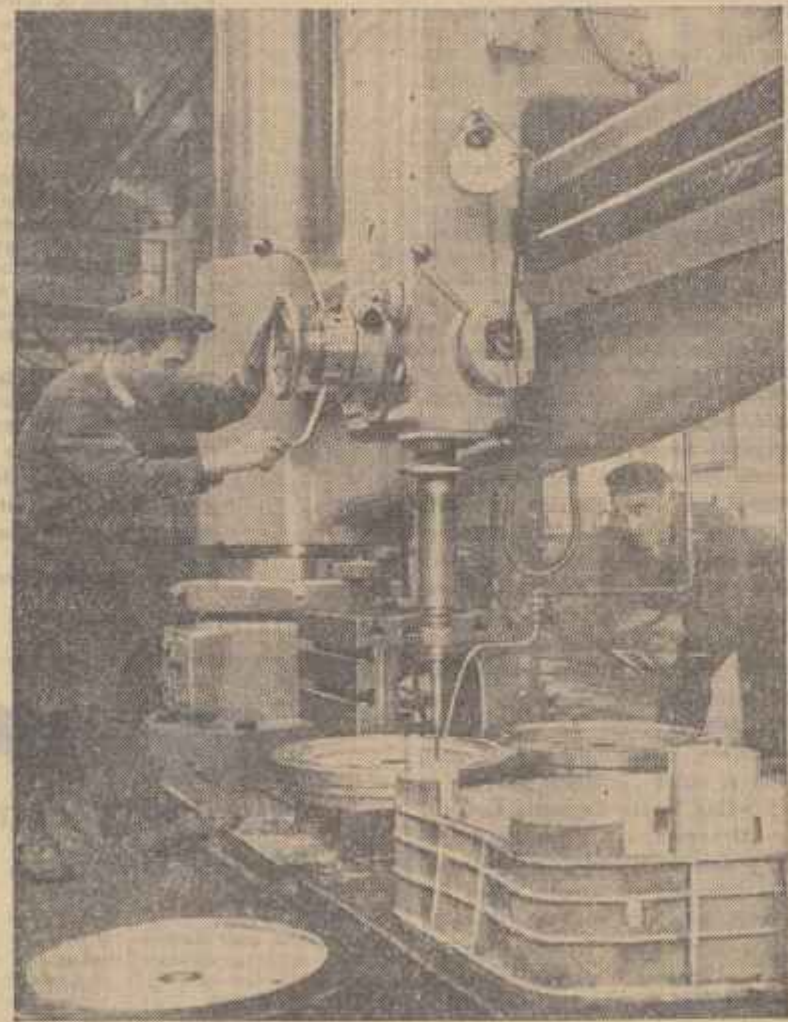
Raionul Arad în preajma completei colectivizări

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — În numărate comune ale raionului Arad, la Curtici, la Vladimirescu, la Vinga, la Șag etc. s-au dezvoltat puternice gospodării agricole colective care prin avansul lor obținut și prin veniturile mari asigurate de an membrilor, constituie un viu punct de atracție pentru întovărișii (raionul e complet cooperativizat).

La sfârșitul anului trecut, bunăoară, fondul de bază al gospodăriei agricole colective din raion era de 23.150.000 l.i. După constituirea trupărilor din agricultura de la Constanța — numărul animalelor din fermele gospodăriei agricole colective a crescut până în prezent cu 40 la sută la taurine; cu 26 la sută la ovine, cu 11 la sută la porci pentru îngrășat etc. În raionul Arad, sint muncă prestată în gospodărie în anul trecut — 8.181 lei și peste 7.000 kg. cereale (grâu și porumb) precum și alte produse. Istă de ce în ultimul timp în gospodăriele agricole colective din raionul Arad au fost primite 4.335 de familii cu 15.673 ha. iar în prezent aproape 1700 de întovărișii cu peste 4.200 ha. au depus cereri pentru a intra în rândul colectivizării.

În gospodăriele agricole colective din raionul Arad, alături în preajma colectivizării, sint în prezent membre peste 12.500 de familii care dețin ca proprietate obștească circa 44.700 ha. teren; agricultura din 37 de localități existente este complet colectivizată în 30.

ANGAJAMENTELE DEVIN FAPTE

Muncitorii de la uzinele „23 August” din Capitală s-au angajat să dea patriei 6.000.000 lei economii peste plan. Și fiecare muncitor al uzinei luptă efectiv pentru a da viață angajamentelor luate.

Astfel, găzduitorul Gh. Groapă din secția motoare, lucrând la mașina de găurit „Rahoma” s-a angajat să dea în cursul acestui an 3000 lei economii peste plan din care a și realizat 500 lei. Și rectorul Barascan Neghmedin s-a angajat să dea 9000 lei economii peste plan.

Foto: NICU VASILE

La Combinatul „Bernath Andrei”-Vatra Dornei

Un important succes în ridicarea productivității muncii

Pe linia realizării unei industrii și valorificării superioare a materialului lemnos, combinatul Bernath Andrei-Vatra Dornei a înregistrat un însemnat succes la ridicarea productivității muncii. Astfel s-a obținut o productivitate fizică de 1,162 m.c. cherestea pe om în 8 ore, față de 0,911 m.c. cit era la începutul anului 1958.

Printre cele mai însemnate măsuri care au dus la acest rezultat se numără mecanizarea activității muncii, înlocuirea muncii fizice cu cea mecanică, adoptarea ulucelor vibratoare la toate gările, prelucrarea transporturilor și a podului rulant și repro-

ducerea parțială a depozitului de cherestea. De asemenea, a fost reorganizat procesul tehnologic la prelucrarea șipșilor, iar brigăzile din depozitul de cherestea au fost dispuse pe faza de lucru.

Colectivul întreprinderii își propune ca în 1959, să atingă o productivitate fizică de 1,200 m.c. cherestea pe om în 8 ore.

S-au împlinit zece ani de la înființarea Editurii Academiei R.P.R. — eveniment însemnat în dezvoltarea tipăriturii în statul nostru democratic-popular.

Organizarea cu acest prilej a „Decadei Cărții Academiei R.P.R.” — care începe astăzi în întreaga țară — ne oferă ocazia să parcurgem, odată cu cărțile expuse, drumul numeroaselor acțiuni ce-au fost întreprinse, al dificultăților ce-au fost învinse și al priceperilor colaboratorilor acestei instituții în munca lor devotată. Decada îngăduie de asemenea cunoașterea celor mai importante realizări editoriale — care în unele cazuri au fost mai puțin accesibile în momentul apariției.

Dacă se analizează publicațiile apărute într-un deceniu, se poate vedea măsura în care tipăriturile editurii au reflectat la rândul lor întreaga activitate creatoare desfășurată în instituțiile Academiei. În politica publicărilor, Editura Academiei a avut un rol deosebit de însemnat. Conducerea acestei instituții, conștientă de înălțimea și complexitatea activității, a contribuit la creșterea continuă a calității conținutului, ideologic și științific.

O serie întregă de succese editoriale se datorează colaborării intense dintre editură și autori, exprimată în obținerea unei tehnici mai înalte și a partialității în tratarea problemelor.

Probleme editoriale deosebite de dificultate au trebuit să fie rezolvate de Editura Academiei R.P.R. datorită unei game vaste de publicații. În timp ce celelalte edituri aveau ocazional specializate, Editura Academiei a trebuit să editeze după profilul universal al Academiei R.P.R. — de la matematică până la științele naturii și științele sociale. La această diversitate de conținut s-au adăugat și formele editoriale, tot alt de numeroase; extins de la tratate, opere alese, clasici științei, lucrări de sinteză, monografii grupate în colecții, până la cele 50 de reviste, cu gama corespunzătoare diverselor institute de specialitate. Acestor adaptare la exigențele reale ale tipăriturii științifice și creșterea continuă a

Grivița luptătoare

Acum cîteva zile, la Grivița, în micul bînu al muncitorilor de la turnatoria de bronz, doi muncitori — Aurel Vrănucă și Ștefan de la așezare, amîndoi bărbați în floare, duceau o discuție pe cît de obișnuită, pe atît de semnificativă.

Cei doi sînt prieteni de curînd. (Vrănucă și Ștefan sînt cîștigători ai lotului de cîștig la așezare) adică de cînd li s-a repartizat împreună o casă de apartament la unul din blocurile construite pentru muncitorii din fondul întreprinderii.

— Ei, ai luat măsuri pentru perche? — gîmește Vrănucă și Ștefan li spune că „asta e treaba nevestelor”. — Ca se mută într-o casă nouă, cei doi nu sînt nici mirați și nici în cea stare euforică a omului care primește ceva la care nu s-a așteptat el pur și simplu bucură. O bucurie calmă, firescă, lucidă, amestecată pînă cu puțină grijă de a se vedea cît mai bine instalat.

E și aceasta, desigur, o grijă. Am spune însă una plăcută. Ca și grîna de a munci e mai bine, e mai rodnic, de a vedea o raționalizare tehnică terminată ca și cea a cărților ce trebuie citite, a spectacolelor ce trebuie văzute, a orărilor de antrenament pentru sport...

Pentru ca cei mulți să aibă în zilele noastre astfel de griji, cei mai buni dintre filii clasei noastre muncitoare au scris eroica pagină a Griviței Roșii.

Acum 20—30 de ani, grîile oamnelor de la Grivița erau grîile cîmpului de zăvel de mine, ale copiilor toți pe picioare, cu obrazuri de cerșar, și picioarele strîmbe, roșii de subțiri, ale gazetelor ce putea fi cumpărat numai cu jumătate de litru! Erau grîile cîmpului de mizerie, ale nesigurății, dublate de ura și revolta împotriva jăcmărilor nerășinate, pe față, ca la drumul mare. Erau grîile pe care criza economică mondială din 1929—1933 le sporea; grîile sărăciei care în anul acesta atinsese proporții cumplite. Săracii unui muncitor scăzuse numai în patru ani, adică din 1929 și pînă în 1933 — pînă la 50,3 la sută!

Așa zîșii salvatori

România burghezo-moșierască, însoțită din punct de vedere economic, cu puternice rămășițe feudale, încerca

să țină cumva la liman, „Salvatori” se ivă de pretutindeni — roși, Erau telefericele, chibriturile, livările de armament, drumurile. Peștea țării se deschisese pentru „salvatori” să vină să îndepărteze înconfortul faimosul plan de la Geneva (care ca împertășită și cinșim prevedea concedierea a 30 la sută din salariați) și redocerea cu 60 la sută a salariilor funcționarilor publici prin aplicarea a trei curbe de sacrificii). Așadar în februarie 1933, parlamentul aduce chibriturile, în discuție, (lucrări de altfel dinainte hotărîte) — reducerea salariilor.

Cașitul ajunsese la os

Atunci cînd ministrul de finanțe afirma de la Tribuna Camerei că această soluție împovătoare pentru clasa muncitoare va putea fi aplicată în liniște, el pierdea din vedere un amănunt: răbdarea maselor atinsese limitele. Încă din 1929 în întreaga țară și îndeosebi la Atelierele C.F.R., muncitorii au simțit „bine-merle” politicii „porților deschise” și însoțirile pregătirilor de fascizare a țării și de pregătire a războiului antisovietic, prin reducerea repetată de salarii, prin nenunțarea amenințării de salăr, prin neîncrederea în „fondul comunal”, pentru „fondul de muncă” de „biserica” etc., etc. Ofensiva guvernărilor împotriva maselor, mîrșise spiritul de revoltă, spiritul de luptă al poporului. Chemate de Partidul Comunist, singura forță politică consecventă pusă în slujba celor mulți, împotriva mizeriei și asupririi, împotriva fascizării țării, pentru libertăți democratice și independență națională, masele muncitoare din țara noastră se pregăteau pentru luptele economice și politice care aveau să culmineze cu luptele cefeștiștilor din februarie 1933.

Cașitul ajunsese la os. La Atelierele căilor ferate, salariile erau scăzute cu 40 la sută. La Grivița concedierile se țineau lanț. Pe valea Prahovei se închideau sondele iar salariile scădeau. Peste tot amenințări, concedieri, curbe de sacrificii. Păharul revoltei se umpluse picătură cu picătură, gata

În cinstea „Zilei cefeștiștilor”

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Mecanicii, foștii, lăcătușii și strungarii, împreună cu toți ceilalți muncitori, ingineri și tehnicieni de la Atelierele și depoul C.F.R. Oradea, cîntăsc aniversarea eroicilor lupte ale cefeștiștilor, prin dobîndirea unor noi victorii în lupta pentru realizarea planului lor de producție, și prin obținerea unor prețioase succese în acțiunea de economisire. În presajul marelui sărbătorii, cefeștiștii orădeni raportează reparația în atara sarcinilor de plan a unui număr de 25 vagoane și a 38 arcuri de suspensie, reștinerea a 6 frîne automate și executarea din material economisit a unui număr de 6 cușineti. În același timp mecanicii și foștii raportează că de la 1 ianuarie și pînă acum ei au reușit să economisească o cantitate de aproape 6000 tone combustibil convențional.

BUZAU (de la corespondentul nostru). — Cefeștiștii buzoieni întîmpină ziua de 16 februarie cu noi rezultate în muncă. De la începutul anului și pînă în prezent ei au realizat importante economii. Numai pe luna ianu-

rie harnicii cefeștiști din acest oraș au realizat economii în valoarea de 190.000 lei depășindu-și angajamentul luat cu 40.000 lei. Pînă la sfîrșitul anului ei vor realiza economii de 2.400.000 lei prin aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice cum ar fi de pildă executarea reparației generale exterioare la locomotive în depoul propriu, economii de combustibil și altele.

Muncitorii, inginerii, tehnicienii din Atelierul C.T. Stalin din cadrul Direcției Regionale C.F.R. Orașul Stalin, în baza angajamentelor luate în vederea sărbătoririi Zilei cefeștiștilor au obținut pînă în prezent rezultate frumoase, astfel:

Planul de producție global a fost depășit cu 2 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 9 la sută iar prețul de cost a fost redus cu 4 la sută față de angajament și plan.

În executarea lucrărilor s-au evidențiat Nicolae Began, montator, Ștefan Chere, montator S.C.B., Alexandru Anghel, turnător, Ion Bideț vopășitor și alții.

În această perioadă și calitatea lucrărilor sale editoriale, o siluează printre frumuseți. Și în viitor, într-un efort comun cu conducerea Academiei, vom da planului editorial accentele de întîrire și intensitate, care să reflecte orientarea spre probleme actuale ale științei în patria noastră. Sint create pentru rezolvarea acestei sarcini condițiile necesare prin sprijinul acordat de partid și guvern. Editura Academiei se profilează în acest fel ca o unitate a cuvîntului tipărit în care glînd creatorilor științei și culturii se grupează pe albul înalt al paginilor și se întărește să înarmeze mai bine brațul și mintea constructorilor socialiști. mulți în țara noastră.

Punctul pe i

Unele întreprinderi planifică defectuos sarcina de reducere a prețului de cost.

Domnul Salvador. Dăi a poartă fotografii parțiale, strîngînd urechea în brate. A făcut și declarații la obiect cu prețului unui cocktail. Dar ce declarații! Uimitor de aristocratice și mai presus de toate, filosofice. Iată închipuiți cuvenit slab din preajmă! Cu cîtă elavie va fi ascultat următorul eugener:

„Urechea nouă papă, care se învîrtește cu spirala logică și — omenie a artistului — se înscrie ca o reacție contra viciului economic supraplat.”

Cine n-a înțeles nimic e invitat să aplaude. Pentru că și cuvenit slab din palme, înfiorat și anevr, El a reștat mai ales faptul că maestrul e un luptător și că nu se are bine cu ochii supraplat.

Dacă ai văzut cîndva ochiul cu pricina și ai văzut că e o capăt de cal utucă — dragi cititori — sfârșit pe mustru! El îi opune, spre fericirea sufletelor și progresul artelor frumoase, grația urechii papale.

Dar să fim serioși. Dl. Salvador

— Si cum reduceți prețul de cost?

— Reducînd din cheltuielile pe care le-am „planificat”!

Desen de GH. CHIRIAC

34 milioane lei cheltuiți pentru protecția muncii cefeștiștilor

Cefeștiștii, ca și ceilalți oameni ai muncii din patria noastră, se bucură de condiții de muncă și de viață din ce în ce mai bune. Expresie a prețului de care se bucură munca în statul nostru democratic-popular sînt și numeroasele înălțări materiale la uzareze și la ocrotirea muncii.

Anul trecut, în unitățile de căi ferate au fost executate lucrări de protecție a muncii pentru care s-au învestit peste 34.000.000 de lei. Numeroase unități au fost dotate cu noi instalații de mecanizare, dormitoare pentru personalul de drum, băi etc. Pentru lucrări de tehnică securității s-au cheltuit aproximativ 6 milioane lei, iar pentru echipament de protecție 12 milioane lei.

(Agerpres)

Recondiționarea, o importantă sursă de economii

Cefeștiștii de la Grivița dau semnalul marilor lupte de clasă

Nu, ajunge! Și șapte mii de cefeștiști în frunte cu comitetul decădă din nou, la 15 februarie, grevă. Cu ei sînt solidari muncitorii altor fabrici, din toată Capitala, din toată țara.

Toată ziua de 15 februarie oamenii au stat încoadri, hotărîți, masați în curtea Atelierele. Noaptea au aprins focuri, în curtea stăteau ei, greviști, neînarmați, — dincolo de gard, soldații. Și unii și ceilalți erau făcuți din aceeași plîmadă, dar se înflecău a-

(Continuare în pag. 3-a)

O echipă fruntașă

De felul în care sînt închise cutiile de conserve depinde în mare măsură calitatea lor. Acest lucru îl știe și echipa de închițătoare condusă de Suzana Bratu de la fabrica de conserve „Grivița” din București. Executînd lucrul de calitate la această dificilă operație reușește să-și depășească sarcinile de plan cu 8—10 la sută.

Foto: V. TEODORU

Un fapt pe săptămînă

INCA NU!

Oamenii au moștenit obiceiul de străbuni. Ei își poartă urechile la locul lor. Cu bun simț, ca într-un poem clasic. Eu unul încă n-am înțeles pe nimeni în altă postură. Să zicem: cu urechea dreaptă la cîștitul stîng și cu cea stîngă în dreptul buricului, dar dacă, prin absurd, mi s-ar părea că-mi iese în cale un ins ce-și transportă urechile la coșniș, lăudă cu morcovii, mi s-ar pune diagnosticul și m-aș interna la o clinică specializată.

Situația se schimbă cînd urechea nu aparține paritativului. Adică, în împrejurarea cînd unul poartă urechea altcuiva. Atunci o poartă legată în brațe, ca pe un prunc nou născut. Atunci îl cheamă Salvador Dali, picșul modern al artelor plastice occidentale.

Ce-i drept, urechea din brațele domnului Dali e un monstru elon. Maestrul o cîștită într-un oarecare material moart, însoțită de indignare. Modelul însă e divin. Pentru că urechea din brațele d-lui Dali e o nouă ediție, fantastică și sculpturală, în dimensiuni gigantice, a sublimului organ — atîng sau drept — (nu împur) pe care îl păstrează la locul cuvenit papa Ioan al XIII-lea.

Domnul Salvador. Dăi a poartă fotografii parțiale, strîngînd urechea în brate. A făcut și declarații la obiect cu prețului unui cocktail. Dar ce declarații! Uimitor de aristocratice și mai presus de toate, filosofice. Iată închipuiți cuvenit slab din preajmă! Cu cîtă elavie va fi ascultat următorul eugener:

„Urechea nouă papă, care se învîrtește cu spirala logică și — omenie a artistului — se înscrie ca o reacție contra viciului economic supraplat.”

Cine n-a înțeles nimic e invitat să aplaude. Pentru că și cuvenit slab din palme, înfiorat și anevr, El a reștat mai ales faptul că maestrul e un luptător și că nu se are bine cu ochii supraplat.

Dacă ai văzut cîndva ochiul cu pricina și ai văzut că e o capăt de cal utucă — dragi cititori — sfârșit pe mustru! El îi opune, spre fericirea sufletelor și progresul artelor frumoase, grația urechii papale.

Dar să fim serioși. Dl. Salvador

— Si cum reduceți prețul de cost?

— Reducînd din cheltuielile pe care le-am „planificat”!

Desen de GH. CHIRIAC

Dăi nu e în conștient cu supraplatismul, al cărui urmelor s-a proclamat în jurul urechii?

Eugen Frunză

Maică precistă, că deștept mai poartă și omul! Iată închipuiți lăcuș cuvenit slab din preajmă! Cu cîtă elavie va fi aplaudat ideea. În sfîrșit, s-a găsit primul care a rezolvat marea problemă a timpului nostru. Ius coram de rinocer! Ius coram! Trăiască urechea! Trăiască „perioada unității monarhice ce vine de la bază, cu secul de a creia difinții lămi științifice”!

Ati ințeles? Mai precistă, că deștept mai poartă și omul! Iată închipuiți lăcuș cuvenit slab din preajmă! Cu cîtă elavie va fi aplaudat ideea. În sfîrșit, s-a găsit primul care a rezolvat marea problemă a timpului nostru. Ius coram de rinocer! Ius coram! Trăiască urechea! Trăiască „perioada unității monarhice ce vine de la bază, cu secul de a creia difinții lămi științifice”!

Flo-mi îngăduiți să subliniez: spre a nu se îndoi nimeni — că dl. Salvador Dali face sculptură și că presa americană îl consideră un fenomen comparabil cu întreaga Renanță. Cu năstăre la fureciță, cu ochii dăți numai peste cap sau o lărgită într-o extremitate orbitelor, excoțat și-a curcior acces la sacul cu bani al burghezilor. O astfel de artă, de se aprobă. La urma urmei, cum să îngrădești libertatea exprimării și a opiniei în niște state ca de democrație? Doar maestrul Salvador Dali e un artist pur! De sub dălu lui n-a leșt niciodată porumbelul păcii.

Așadar, cine are urechi de auzit să audă: în asemenea cazuri, pînă și înălțura viciului papă Leon al XIII-lea, cu cea mai maxina libertăți de opinie e, cea mai așezată abundență. Cine putea bănuși la începutul secolului trecut ce însoțirea o ureche papală pentru arta secolului nostru? Arts progresesă, nău! nău! — Gușul artistic de asemenea.

Șarlatan francez scrie că la cocktail-ul atomic-paranoic (observații realiste!) unde a fost prezentat în premieră urechea, un oarecare Amigui ar fi exclamat: „Lumea o coștită, fraților! E timpul să murim!”

— Mi-oi permite să rectific:

— Lucă nu! Așteptăm o unghie!

Libertate lui Glezos!

Însă aplicarea întocmai de către aparatul ministerului, de către lucrătorii din comerț, ca și de secțiile comerciale ale staturilor locale, a măsurilor hotărâte în recomandările de colegiu.

